

РЕШЕНИЕ

№ 24635

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5342** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано първоначално по жалби на В. С., дата на раждане 05.09.1995 г., гражданин на И. и „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: обл.С.. общ: С., [населено място], [улица], представлявано заедно и поотделно от управителите В. К. и П. Й., чрез адв. С. П. Д., с адрес за кореспонденция: гр. С., [улица], ет. 1, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5364р-7837 от 02.04.21.25 г., издадено от издаден от заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, комисар М. Д., с който на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отнето продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя.

С разпореждане от № 18398 от 29.05.25 г. съдът конституира В. С. в качеството му на жалбоподател, а „МАРКАН“ ЕООД в качеството му на заинтересована страна.

В жалбата се твърди, че отказът не съответства на целта на закона и следва да бъде отменен. Поддържа се от жалбоподателя, че му е издадено Единно разрешение за пребиваване и работа, което му дава възможност да пребивава и работи на законно основание на територията на България, тъй като към датата на издаване на заповедта трудовият договор на жалбоподателя с „МАРКАН“ ЕООД е действащ и не е отпаднало основанието по чл.24и ЗЧРБ. Претендира отмяна на оспорения акт от настоящия съд.

В съдебно заседание жалбоподателят В. С. чрез адв. С. Д. – редовно призован, представлява се от адв. Д.. Адвокат Д. счита, че към момента отказът е незаконосъобразен, постановен в

противоречие с основни принципи за справедливост и съразмерност. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени отказа. Исква преписката да бъде върната на Дирекция „Миграция“ за ново произнасяне по заявленията за единно разрешение за пребиваване и работа. Представям писмени бележки за В. С. и за заинтересованата страна "МАРКАН" ЕООД.

Ответникът ЗАМ. ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ МИГРАЦИЯ - МВР – редовно призован, се представлява от юрк. Т. Юрисконсулт Т. иска съдът да потвърди издадения отказ, с който е отказано предоставянето на единно разрешение за пребиваване и работа спрямо В. С. по мотиви, изложени в отказа, тъй като компетентният орган на територията на страна „Главна инспекция по труда“ със свое изявление до Агенция по заетостта е потвърдила факта и той не е оспорен, че има влязло в сила НП по отношение на дружеството "МАРКАН" ЕООД по чл.77, ал.2 от ЗТМТМ. Това обстоятелство не е оспорено и то е станало основание за издаване на оспорения в днешното съдебно производство отказ. Счита, че материалноправните предпоставки за издаването му са налице. Заявлението, което е подало лицето е от м.01.2025 г., било преди да изтече една година когато е констатирано нарушението на дружеството. Дружеството е знаело какво ще бъде решението на Агенция по заетостта, тъй като Дирекция „Миграция“ е издала своя отказ на база мотивите, предоставени от Агенция по заетостта. Дирекция „Миграция“ нямало как да издаде разрешение за пребиваване без да е налице достъп до пазара на труда. Счита, че няма как това становище да се преразгледа, тъй като към м. януари тези обстоятелства са били налични. В тази връзка изявлението, че е изтекъл едногодишния срок на 12.06.2025 г. не узаконявал престоя на чужденеца на територията на страната. Чужденецът отново можел да кандидатства и следвало да кандидатства по общо основание, така както първоначално е кандидатствал чрез фирмата работодател, но не можело да се узаконява чрез оспорване и съдебни производства един период от време. Счита, че са налице материалноправните предпоставки за издаването на отказа и моли съдът да го потвърди. Претендира юрисконсултско възнаграждение. СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересованата страна "МАРКАН" ЕООД, чрез управителите В. К. и П. Й. – редовно призована, представлява се от адв. Д..

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните намира за установено от фактическа страна следното:

С Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5364p-7837 от 02.04.25 г., издаден от заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отнето продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, на жалбоподателя В. С. при работодателя „МАРКАН“ ЕООД.

Административният орган разгледал Заявление рег. 517000-298/07.01.2025г. за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република България, което е подадено на основание чл. чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. “

Заявлението е подадено от работодател „МАРКАН“ ЕООД.

Заявление рег. 517000-298/07.01.2025 г. с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 536400-10865/03.02.2025 г. за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ. С писмо УРИ 536400-24688-14.03.2025 г. дирекция „Миграция“ - МВР е

уведомена за отрицателно становище, СМ-4296/14.03.2025г., издадено от Агенция по заетостта, свързано с липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за С. В. при работодателя „МАРКАН“ ЕООД, обл. С. област, общ. С., [населено място], [улица].

Становището е изготвено въз основа на приложените документи към заявлението, които са разгледани от страна на АЗ. Предвид това административния орган стигнал до извода, че не е налице основанието за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на чужденеца, защото в предходната една година преди подаване на заявлението, по отношение на работодателят „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] има влязло в сила наказателно постановление във връзка с чл. 79, ал. 4 от ЗТМТМ, във връзка с чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ.

В изпълнение на чл. 3, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗТМТМ (ППЗТМТМ), Агенцията по заетостта служебно изисквала информация от институциите по чл. 3, ал. 1 от ППЗТМТМ.

С писмо изх. № 25015025/07.03.2025г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция на труда“ (ИА ГИТ), Агенция по заетостта била уведомена, че по отношение на работодателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е установено извършено нарушение във връзка с приемане на работа на чужденци, граждани на трета държава, без да има съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда. АУАН е съставен за нарушение на чл. 79, ал. 4 от ЗТМТМ, вр. чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ, като на работодателят е издадено Наказателно постановление с №: НП 23-004002 от 21.06.2021 г., влязло в законна сила на 12.06.2024 г.

Съгласно разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, когато работодателят, в предходната една година преди подаване на Заявление рег. 517000-298/07.01.2025 г. по описа на МВР, има влязло в сила наказателно постановление по чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ.

Горесцитираното обстоятелство не позволило предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на С. В. във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, за чужденецът не били налице условията на чл. 24и от ЗЧРБ. Становището на АЗ било задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република България водело до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е постановен обжалвания отказ.

По делото са приети приложените с жалбата доказателства и тези по административната преписка. В съдебно заседание допълнително от страните са представени писмени доказателства.

При така установените фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в присъствието на преводач и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.46, ал.1 ЗЧРБ, от страна с правен интерес – адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 5364з-4651/08. 10. 2015г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306/07.12.22 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

Именно поради това, в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо СМ-4296/14.03.2025 г. е изразила отрицателно становище, относно допускането на жалбоподателя до пазара на труда.

Разпоредбата на чл. 24и, ал. 14 от ЗЧРБ, предвижда че когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 11 и 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи, но когато са налице отрицателни становища, безспорно липсва основание за предоставяне на право на продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че в чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че чужденеца има разрешено право на

продължително пребиваване в Република България, като в подаденото на 07.01.2025 г. заявление отново кандидатства за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ, като е постановен отказ, с който е отказано предоставянето на единно разрешение за пребиваване и работа спрямо В. С. по мотиви, че по отношение на работодателя „Маркан“ ЕООД е установено извършено нарушение във връзка с приемане на работа на чужденци, граждани на трета държава, без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда.

В случая компетентният орган на територията на страна „Главна инспекция по труда“ със свое изявление до Агенция по заетостта е потвърдила факта и той не е оспорен и има влязло в сила НП по отношение на дружеството "МАРКАН" ЕООД, за нарушение на чл.77, ал.2 от ЗТМТМ. Това обстоятелство не е оспорено и то е станало основание за издаване на оспорения отказ. Съдът счита, че материалноправните предпоставки за издаването му са налице. Заявлението е от 07.01.2025 г., преди да изтече едногодишния срок от констатиране на нарушението, а Дирекция „Миграция“ издава своя отказ на база мотивите, предоставени от Агенция по заетостта. Дирекция „Миграция“ няма как да издаде разрешение за пребиваване без да е налице достъп до пазара на труда.

Съдът не възприема становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че към момента отказът е незаконосъобразен, постановен в противоречие с основни принципи за справедливост и съразмерност, тъй като е постановен въз основа на влязло в сила наказателно постановление от 12.06.2024г., а на 12.06.2025 г. е изтекъл едногодишния срок от влизането в сила на НП, поради което е налице отпаднало основание, защото към момента на подаване на заявлението тези обстоятелства са били налични, а факта, че е изтекъл едногодишния срок на 12.06.2025 г. не прави отказа незаконосъобразен, отделно от това не е отнета възможността на жалбоподателя да кандидатства отново, след като са налице нови обстоятелства, така както първоначално е кандидатствал чрез фирмата работодател.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 54 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С., дата на раждане 05.09.1995 г., гражданин на И., чрез адв. С. П. Д., с **адрес за кореспонденция:** гр. С., [улица], ет. 1, срещу **Отказ за** издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, **Рег. № 5364р-7837 от 02.04.21.25 г., издадено от** заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, комисар М. Д., с който на основание чл. 26,

ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отнето продължителното пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя.

ОСЪЖДА В. С., дата на раждане 05.09.1995 г., гражданин на И., да заплати на дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.